

[Poul Westergaard.]

telse over for yngre landmænd, der ligger i de lapperiløsninger, der nu igen er til debat.

Men ganske uanset fortidens forsyndelser over for de unge generationer er vi altså også nogle i retsforbundets gruppe, der bestemt ikke uden videre vil være med til at slette de gældende regler i vores landbrugslovgivning, og vi vil derfor også være indstillet på et, skal vi sige interesseret og engageret udvalgsarbejde.

Jeg hæftede mig ved hr. Karlskov Jensens påpeging af de vanskeligheder, som de gældende kapitalvindingsskatteregler og 2¹/₂ pct. afgiften giver for en gnidningsfri omsætning af landbrugsejendomme, ganske rigtigt ofte med den virkning, at produktionen på de ældre landmænds ejendomme nødvendigvis nedsættes i stedet for, hvad der ville have været meget mere naturligt og ønskeligt, at man kunne lade landbrugsejendommene komme de yngre generationer i hænde, så vi kunne få den fornyelse og den produktive fremgang, der dér skal til.

Jeg kan tilsige retsforbundets gruppes støtte til en løsning på dette problem. Vi har jo i vores økonomisk-politiske oplæg luftet den tanke, om man ikke bør overveje at lade kapitalvindingsskatten indgå som en offentlig prioritet, sådan at man undgår den kapitaldræning ved generationsskiftet i landbruget, der nu finder sted, som vanskeliggør omsætningen, og som er særlig belastende under de kreditgivningsvilkår, der eksisterer i øjeblikket.

Men som sagt, vedrørende det foreliggende lovforslag vil vi deltage i udvalgsarbejdet, men vi kan ikke på forhånd love nogen støtte til disse reglers ophævelse.

Ove Jensen (FP):

Den nugældende lov om landbrugsejendomme er fra 2. august 1973, og der blev i loven fra denne dato indført to helt urimelige bestemmelser, nemlig at man for at erhverve en landbrugsejendom skulle tage bopæl på ejendommen inden 6 måneder efter erhvervelsen, og ydermere at man for ejendomme over en vis størrelse skulle have landbrug som hovederhverv.

Det lovforslag, vi har fremsat, og som vi behandler her i dag, har til hensigt at ophæve disse to bestemmelser, som på en helt

urimelig måde griber ind i borgernes frihed til selv at vælge, hvor de vil bo, og hvilket arbejde de ønsker at gøre til deres hovederhverv. Vi kunne, indtil den lov blev vedtaget, være stolte af, at vi levede i et frit land, hvilket bl.a. betød, at den enkelte frit kunne vælge det erhverv, han nu havde lyst til, og ligeledes selv bestemme, hvor han ønskede at bo. Denne frihed gælder ikke mere for landbruget, og en sådan forskelsbehandling kan man ikke byde et bestemt erhverv. Derfor må disse bestemmelser ophæves hurtigst muligt.

Bestemmelsen om, at landbrug skal være hovederhverv, er også fuldstændig umulig at administrere både for myndighederne og for landmanden, som også har et andet erhverv, og synspunktet må vel være, at der ikke laves love, som på forhånd er bestemt til at blive overtrådt. Selv om de fleste landmænd bor på deres ejendom, ønsker de ikke at have en sådan lov hængende ned over sig, som siger, at det er noget, de skal gøre, altså bo dér, og det forstår jeg udmærket.

Der har også været talt om frygten for opkøb af landbrug fra andre EF-borgere, men dér vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der sker jo ingen ændring i de nugældende bestemmelser før 1978; der er altså god tid til forinden at tale om, hvad vi så skal gøre, og hvis det bliver nødvendigt, kan vi til den tid tage hele det spørgsmål op. Vi er jo forhandlingsberettiget partner i EF og kan om nødvendigt nedlægge veto, hvis vi bestemmer os til det til den tid. Det er dog et spørgsmål, om man ikke må indstille sig på at tage de vilkår, som kommer til os udefra, i landbruget som i alle andre erhverv. Hvis man vil have fordelene, må man også tage de ulemper med, der er.

Jeg er heller ikke så nervøs for eventuelt udenlandsk opkøb af dansk jord, fordi den forskel, der nu er i jordpriserne inden for EF, sandsynligvis vil blive udlignet, efterhånden som produktionsvilkårene i de forskellige lande bliver ens.

Landbrugsministeren syntes, at forslaget var for vidtgående, og sagde, at det kunne han ikke gå med til. Det er da også muligt, at forslaget er for vidtgående, men vores hovedsigte er altså at få afskaffet bestemmelserne om bopælspligt og om, at landbrug skal være hovederhverv.